

Dosarul nr. 2ra-1460/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V. Garabagiu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Mihaila , O. Cojocaru, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gordienco Valerii și avocatul
Veaceslav Ropot,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a
Fondului Locativ, nr. 2 împotriva lui Valerii Gordienco, Alexandr Gordienco, Ivan
Gordienco, Mariei Gordienco, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală
„Infocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și cererea
reconvențională depusă de Valerii Gordienco împotriva Societății pe Acțiuni
„Termoelectrica” cu privire la excluderea sumei din factură,

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii
Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Valerii Gordienco, Alexandr Gordienco, Ivan Gordienco,
Mariei Gordienco solicitând încasarea în mod solidar de la Valerii Gordienco,
Alexandr Gordienco, Ivan Gordienco, Maria Gordienco în beneficiul Întreprinderii
Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 a datoriei pentru consumul
energiei termice în sumă totală de 22158, 99 de lei, acumulată până la data de 30
noiembrie 2016 și încasarea în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de
judecată privind plata taxei de stat la înaintarea acțiunii și alte cheltuieli de judecată
suportate în legătură cu înaintarea acțiunii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului de livrare a
energiei termice în apă caldă nr.6002 din 07 iunie 2006, încheiat între SA
„Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.
2, ultima și-a asumat obligația de a achita plata lunară pentru utilizarea energiei
termice furnizate. Întrucât nu și-a onorat obligațiile de plată, la 17 noiembrie 2016

datoria Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 la consumul de energie termică constituia suma de 31954270,014 lei.

Totodată, a menționat că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, la rândul său a prestat servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite (art. 25 alin. (1) al Legii nr. 1402/24.10.2002 serviciilor de gospodărie comunală). Respectiv, în caz de neachitare, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de a o face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor de către subconsumatori restanți. La fel, SA „Termoelectrica” este în drept de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unei alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 Cod civil, or, are un interes serios și legitim de a conserva creanța Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

Reclamantul a precizat că din cauza neachitării serviciilor prestate, pârâții au acumulat datorii la agentul termic pentru diferite perioade, conform informației despre calculul și achitarea serviciilor locativ-comunale respective, prezentată de către ÎM „Infocom”.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile nr. 0100105108, pârâții Valerii Gordienco, Alexandr Gordienco, Ivan Gordienco, Maria Gordienco sunt proprietarii/locatarii ap. XXXXX din bd. XXXXX, nr XXXXX, mun. XXXXX. Astfel, în baza contului personal, deschis la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Din informația privind situația achitării serviciilor locative comunale pentru ap. XXXXX din bd. XXXXX, nr. XXXXX, pârâții Valerii Gordienco, Alexandr Gordienco, Ivan Gordienco, Maria Gordienco, până la data de 30 noiembrie 2016, au acumulat datorie la plata energiei termice în mărime de 22158,99 de lei.

La 19 mai 2017, Valerii Gordienco a depus cerere reconvențională împotriva SA „Termoelectrica” solicitând excluderea sumei de 25588, 79 de lei inclusă în factura pentru luna aprilie 2017.

În motivarea cererii reconvenționale, Valerii Gordienco a invocat că în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, SA „Termoelectrica” este obligată să furnizeze energie termică și apă caldă până la blocul locativ și sistemul centralizat al blocului. SA „Termoelectrica” și intervenientul accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 erau obligați să încheie contract individual cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), iar aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite. Un astfel de contract nu a fost încheiat până la moment, iar în calitate de consumatori s-

au adresat de nenumărate ori în instituțiile corespunzătoare referitor la serviciile prestate ca fiind de proastă calitate, însă fără rezultat.

Prin încheierea din 18 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Infocom”.

Prin hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, împotriva lui Valerii Gordienco, Mariei Gordienco, Ivan Gordienco, Alexandr Gordienco cu privire la încasarea datoriei; s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Valerii Gordienco împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la excluderea din factură a sumei.

Prin încheierea din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiat demersul reprezentantului intimatului Valerii Gordienco, avocatul Veaceslav Ropot, cu privire la restituirea cererii de apel depuse de reprezentantul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, în proces de insolabilitate, Elena Vornicescu.

Prin decizia din 07 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, în proces de insolabilitate și s-a casat hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 și s-a încasat în mod solidar de la Valerii Gordienco, Mariei Gordienco, Ivan Gordienco, Alexandr Gordienco în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 datoria pentru consumul energiei termice în mărime de 17949,61 lei, în rest a fost respinsă; s-a încasat în mod solidar de la Valerii Gordienco, Mariei Gordienco, Ivan Gordienco, Alexandr Gordienco în beneficiul Societății „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 538 de lei, achitată la înaintarea acțiunii; în rest hotărârea a fost menținută.

Prin decizia din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Valerii Gordienco, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, împotriva încheierii din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău. S-a menținut încheierea din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău. S-a admis recursul declarat de Valerii Gordienco și avocatul Veaceslav Ropot, și s-a casat integral decizia din 07 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ, nr. 2 împotriva lui Valerii Gordienco, Alexandr Gordienco, Ivan Gordienco, Mariei Gordienco, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Infocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Valerii Gordienco împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la excluderea sumei din factură, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2,

în proces de insolvabilitate și s-a casat hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central în partea în care a fost respinsă acțiunea inițială, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 și s-a încasat în mod solidar de la Valerii Gordienco, Mariei Gordienco, Ivan Gordienco, Alexandr Gordienco în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 datoria pentru consumul energiei termice în mărime de 17 949,61 de lei, s-a încasat în mod solidar de la Valerii Gordienco, Mariei Gordienco, Ivan Gordienco, Alexandr Gordienco în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 538 de lei, achitată la înaintarea acțiunii și suma de 150 de lei cu titlu de cheltuieli de citare publică, suportate în instanța de fond.

În rest hotărârea a fost menținută.

La 25 august 2020, Valerii Gordienco, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că atât el, cât și membrii familiei sale nu au contracte individuale încheiate cu SA „Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, respectiv încasarea datoriei inexistente în sumă de 22158, 99 de lei este contrară legii.

La fel, a menționat că atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, furnizorii de servicii SA „Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 nu au prezentat explicațiile sau infirmările corespunzătoare asupra tuturor chestiunilor și probelor invocate în referință, precum și în cererea reconvențională referitor la calitatea serviciilor prestate.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a respectat integral prevederile art. 183 alin.(2) Cod de procedură civilă, adică nu a precizat legea care urmează a fi aplicată și nu a determinat raporturile juridice dintre părți.

La 28 august 2020, prin intermediul poștei (Vol.III, f.d.13), avocatul Veaceslav Ropot, în interesele lui Valerii Gordienco, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe sau casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare .

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată. Or, la caz urmau a fi aplicate prevederile art. 267 alin.(1) Cod civil-termenul de prescripție.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 mai 2020.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la 25 iunie 2020 (f.d.186, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 25 august 2020 și 28 august 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1460/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării.

Astfel, la 19 octombrie 2020, SA „Termoelectrica” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind inadmisibil, or, a respinge ca neîntemeiat recursul cu menținerea în vigoare a deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gordienco Valerii și avocatul Veaceslav Ropot, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gordienco Valerii și avocatul Veaceslav Ropot, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Gordienco Valerii și avocatul Veaceslav Ropot, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gordienco Valerii și avocatul Veaceslav Ropot, împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat